

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **Město Litoměřice**, IČO: 00263958
sídlem Mírové náměstí 15/7, 412 01 Litoměřice
zastoupený JUDr. Mariannou Svobodovou, advokátkou
sídlem Václavská 316/12, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

za účasti osob
zúčastněných
na řízení:

- 1) **Ing. Z. B., MBA**, narozený X
 - 2) **Ing. R. B.**, narozená X
- oba bytem X
oba zastoupení JUDr. Michaellem Mannem, advokátem,
sídlem Bartošovice v Orlických horách 34, 517 61 Bartošovice
v Orlických horách

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2026,
č. j. KUUK/185310/2025/DS/Ris, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku
žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá**.
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2026, č. j. KUUK/185310/2025/DS/Ris, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Lovosice (dále jen „městský úřad“) ze dne 5. 11. 2025, č. j. ODSH 100715/2025, jímž městský úřad dle § 142 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), rozhodl, že na pozemku p. č. X v k. ú. X se nachází veřejně přípustná účelová komunikace dle § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), vymezená v rozsahu dle situačního zákresu v měřítku 1:500 – příloha č. 1 a tabulky souřadnic lomových bodů A-D vymezena v zákresu v katastrální mapě – příloha č. 2, které jsou nedílnou součástí rozhodnutí městského úřadu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

2. V žalobě žalobce navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tím, že městský úřad dne 12. 2. 2026 žalobci oznámil pokračování vyvlastňovacího řízení a stanovil mu lhůtu 15 dnů k uplatnění důkazů, návrhů, námitek a připomínek ve vyvlastňovacím řízení s tím, že k později uplatněným námitkám a důkazům se nepřihlíží. Rozhodnutí o deklaraci existence účelové komunikace namísto existence místní komunikace na části pozemku p. č. X má dle žalobce na výsledek vyvlastňovacího řízení zásadní vliv. Žalobce je přesvědčen, že rozhodnutí správních orgánů jsou nezákonná a mají být zrušena, čehož se domáhá žalobou v tomto soudním řízení. Podaná žaloba však nemá automatický odkladný účinek, a nebude-li jí soudem odkladný účinek přiznán, vznikne žalobci závažná újma spočívající v tom, že se ve vyvlastňovacím řízení bude vycházet z toho, že předmětná komunikace není místní, ale „pouze“ účelovou komunikací, ačkoli předmětná komunikace je místní komunikací ve vlastnictví žalobce. Žalobci tedy hrozí vznik závažné újmy, neboť v případě účelové komunikace by byla jeho žádost o vyvlastnění dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o pozemních komunikacích zamítnuta (již jen) s ohledem na právní režim komunikace. Žalobce doplnil, že odkladný účinek žaloby přitom nezpůsobí újmu žádné třetí osobě a není ani v rozporu s jakýmkoli důležitým veřejným zájmem. Konstatoval, že odkladný účinek žaloby umožní to, aby do rozhodnutí soudu o této žalobě bylo přerušeno vyvlastňovací řízení. Zachování tohoto stavu zabrání újmě na straně žalobce a současně osobám zúčastněným na řízení nezpůsobí žádné škody.
3. Žalovaný v písemném vyjádření konstatoval, že žalobcem uváděné skutečnosti nenaplnují podmínky pro přiznání odkladného účinku žaloby. Dále uvedl, že lhůta 15 dnů pro podání námitek a důkazů žalobci uplynula dne 27. 2. 2026. Zdůraznil, že i na veřejně přístupné účelové komunikaci není omezeno obecné užívání dané komunikace dle § 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, tj. v mezích zvláštních předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích a za podmínek stanovených tímto zákonem smí každý užívat pozemní komunikace bezplatně obvyklým způsobem a k účelům, ke kterým jsou určeny. Žalovaný proto s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasil.
4. Osoby zúčastněné na řízení poukázali na to, že na jejich pozemku je toliko účelová komunikace, kterou vyvlastnit nelze. Z toho důvodu mají logický zájem na tom, aby vyvlastňovací řízení co nejdříve skončilo a měli od žalobce alespoň na čas pokoj. Je jim totiž jasné, že žalobce ve své neukojitelné a hamižné touze po jejich majetku jen tak nepřestane. Zdůraznili, že přiznání odkladného účinku je zcela výjimečné a mimořádné opatření. Sobecký zájem žalobce na tom, aby vyvlastňovací řízení neskončilo, přiznání tohoto výjimečného opatření dle osob zúčastněných na řízení rozhodně neospravedlňuje. Jeho přiznání by v této věci navíc bylo v naprostém rozporu s jejich soukromým zájmem na ochraně jejich vlastnického práva. Návrh je též v rozporu s veřejným zájmem na zachování právní jistoty a předvídatelnosti práva. Žalobci naopak vůbec žádná újma nehrozí, natož pak závažná. Skutečnost, že vyvlastňovací úřad zamítne žádost nenasytného žalobce o vyvlastnění, žádnou újmu nepředstavuje. Mělo-li by snad navzdory nesporným skutkovým zjištěním příslušných silničních úřadů někdy v budoucnu dojít ke splnění podmínek pro vyvlastnění, nebrání žalobci nic v tom, aby vyvlastňovací žádost podal znovu.
5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.

6. Soud dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
7. Ve vztahu k podmínce existence újmy na straně žalobce soud uvádí, že přiznání odkladného účinku žalobě prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí žalovaného, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba odkladný účinek nemá, a měl by být přiznáván pouze v případech, které takový postup svou specifickou povahou odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná; taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba odkladný účinek mít nemá, nebylo výjimečně uplatněno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, bod [25]; a jemu předcházející usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56).
8. Žalobce spatřuje tvrzenou újmu v tom, že se ve vyvlastňovacím řízení bude vycházet z toho, že předmětná komunikace není místní, ale „pouze“ účelovou komunikací.
9. K tomu soud poukazuje na znění § 142 odst. 1 správního řádu, podle něhož správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.
10. Je třeba zdůraznit, že městský úřad svým deklaratorním rozhodnutím nezaložil nová práva a povinnosti a ani je nezměnil či nezrušil. Pouze prohlásil, že se na pozemku p. č. X v k. ú. X nachází veřejně přístupná účelová komunikace, tedy že zde existuje takovýto právní vztah. Přiznání odkladného účinku žalobě tak nemůže mít žádný vliv na budoucí užívání tohoto pozemku jako veřejně přístupné účelové komunikace ani na to, že předmětná komunikace je veřejně přístupnou účelovou komunikací; na tomto by přiznání odkladného účinku nemohlo nic změnit. Pro její charakter je totiž rozhodné naplnění jednotlivých znaků tak, jak byly definovány judikaturou soudů na základě příslušného ustanovení zákona (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06, nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2015, č. j. 6 As 213/2015-14, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, anebo ze dne 29. 8. 2017, č. j. 7 As 63/2017-48). Pro určení, zda se jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, se tedy nevyžaduje vydání správního rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2016, č. j. 9 As 141/2016-30). Deklaratorní rozhodnutí má pouze význam z hlediska právní jistoty jednotlivých osob.
11. Pokud jde o vyvlastňovací řízení, k tomu soud uvádí, že vyvlastňovací řízení nemá žádný vztah k tomuto soudnímu řízení. Je věcí žalobce, zda ve vyvlastňovacím řízení navrhne

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

přerušení řízení či se rozhodne pokračovat v tomto řízení. I v případě zamítnutí žádosti o vyvlastnění není žalobci v budoucnu při změně okolností nijak bráněno v tom, aby opětovně zahájil vyvlastňovací řízení. Překážka rei administratae se totiž vztahuje jen na „kladná“ rozhodnutí, tedy ta, jimiž bylo právo přiznáno či uložena povinnost. Ani případné zamítnutí žádosti žalobce ve vyvlastňovacím řízení tudíž nepředstavuje překážku věci pravomocně rozhodnuté. Soud proto uzavírá, že skutečnost, že se ve vyvlastňovacím řízení bude vycházet z toho, že předmětná komunikace není místní, není způsobila žalobci přivodit závažnou újmu.

12. Tvrdit a prokázat negativní újmu spočívající ve výkonu nebo jiných následcích napadeného rozhodnutí jako jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě bylo výhradně na žalobci. Tuto povinnost však žalobce nesplnil, jelikož z výše uvedeného je zjevné, že výkon napadeného rozhodnutí pro něj nemůže znamenat závažnou újmu dle § 73 odst. 2 s. ř. s. Soud proto návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě výrokem I. usnesení zamítl.
13. Výrokem II. tohoto usnesení soud zároveň žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
14. Soud upozorňuje žalobce na to, že poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě již byl zaplacen. Soud má tedy za to, že žalobce již splnil poplatkovou povinnost stanovenou výrokem II. tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 25. března 2026

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.